దోపిడి

పాలగిరి వేణు

హోటల్ కాకతీయ....

శివశంకర్రాజు నుండి శెలవు పుచ్చుకుని "చెక్అవుట్" అయ్యేసరికి ఐదు ముప్పావయింది....

'కృష్ణా" కెళ్ళాలి.... ఆటోను తీసుకొచ్చాడు రూంబాయ్.... ఆటోవాలా పదహే నడిగాడు.... చాలా ఎక్కువన్నాం.... మరో ఐదు నిముషాలు బేరసారాలు నడిపాక, పన్నెండుకు కుదిరింది.... పన్నెండు కూడ ఎక్కువైనా ఆరుంపావుకల్లా "కృష్ణా ఎక్స్ప్రెస్" వుండటం మరో గత్యంతరం లేక అంగికరించ వలసి వచ్చింది.... సామాన్లు ఎక్కువని, మేమిచ్చేది తక్కువని, బోణీ బేరం కావటం వల్ల ఒప్పుకోవాల్సి వచ్చిందని సణుగుతున్నాడు ఆటో డ్రైవర్....

సికింద్రాబాద్ స్టేషన్ చేరేసరికి సరిగ్గా ఆరుగంటల అయిదు నిముషా లయింది....

"ఆటో స్పీడుకు" ప్రాణాల్ని అరచేతిలో పెట్టుకున్న మేము, ఆటో దిగుతూనే స్వేచ్ఛగా వూపిరి పిల్చుకున్నాం.... ఒక పది, ఒక ఐదు నోట్లు డ్రైవర్కు అందించాను. అతడు జేబులన్ని వెతికి, యిక లేనట్లుగా ఓ పాత రెండు రూపాయల నోటు అందించాడు.... రూపాయ లేదన్నాడు.... సరిగ్గా చూడమన్నాం.... మేమిచ్చిన పదహేను మాకే తిరిగి యిస్తూ పన్నెండును సరిగా యివ్వమన్నాడు విసుగ్గా!.... ఇక లాభం లేదనుకుని, ఆ రెండును అందుకుని, మా పదహేనును అప్ప జెప్పేశాం... చిల్లర బాధితులం కదా! మరి....

చూశావా! డ్రైవర్ ఎంత మంచాడో? కనీసం రెండైనా తిరిగి యిచ్చాడు ఏ ఒక్క రూపాయో మన చేతిలో పెట్టి.... నా దగ్గరుండేది యింతే! అంటే ఏం చేసే వాళ్ళం....?" అంటూ శ్రీనివాసన్ సిగరెట్ వెలిగించు కుంటున్నాడు.

"ఏం చేసే వాళ్ళం.... నోర్మూసుకుని నెత్తిన చేతులు పెట్టుకునే వాళ్ళం...." అన్నాన్నేను....

"ఎక్కడి కెళ్ళాల్సార్?" అంటూ మా కెదురుగా ఓ పోర్టరు నిలుచున్నాడు. చెప్పాను....

"పదివ్వండి!"

"పదా?!" అంటూ ఆశ్చర్యపోయాను..

వెంటనే 'సూట్కేస్' అందుకుని నెత్తిన పెట్టుకుని, మిగతా రెండు "సూట్కేసులు" దాని మీద పెట్టమన్నట్లు సైగ చేశాడు పోర్టర్....

"అదేంటయ్యా! బాబూ!! బేరం కుదరకనే సామాన్లు నెత్తి నెట్టుకున్నావ్?" అంటూ శ్రీనివాసన్, పోర్టర్ నెత్తిమీద నున్న సూట్కేసును అందుకున్నాడు.... ఏదైనా సరే! ముందు బేరం లేకుండా వ్యాపారం చేయడు శ్రీనివాసన్.

"ఈ సార్ పదమని చెప్పాడు..." అంటూ నా వైపు చూశాడు పోర్టర్! ..

"పదమనలేదయ్య బాబూ! పది రూపాయలే అని అన్నా"

"పోనీ ఎంతిస్తారు దొరా?"

"ఆరిస్తాం" అంటూనే శ్రీనివాసన్, పోర్టరును, సామాన్లను నాకు వదిలి, రామగుండం వెళ్ళేందుకు "ఫస్ట్ క్లాస్" కౌంటర్ వైపు నడిచాడు....

"మీరు వెళ్ళాల్సిన బోగి యీటికి చాలా దూర ముంటుందయ్యా! చూసి మీరే యివ్వండి..

"చూడు బాబూ! మేము యీ వూరికి కొత్త కాదు కాని మాయచేయడానికి ..?" అని అంటూ యింకో పోర్టరెవరైనా వస్తే బావుణ్ను అనుకుంటూ దిక్కుల చూడసాగాను...

"ఏంసార్! మాయ గియ అంటున్నారు.. మేము న్యాయంగానే అడుగుతున్నాం' అన్నాడు కొంత కర్కశంగా పోర్టరు ..

"ఎందుగ్గాని బాబూ! నీ వడిగినట్లు పదివ్వలేం గాని వేరే బేరం చూసుకో? ఇప్పటికే ఆలస్య మయినట్లుంది" అంటూ శ్రీనివాసన్ టికెట్లతో పాటు వచ్చాడు.

"ఏంసార్! అలాగంటారు? తక్కువ సామాన్లున్నాయటండి!!'

"చూడు బాబూ! ఇచ్చే వాళ్ళం మేము పుచ్చుకునే వాడివి నీవు.. "

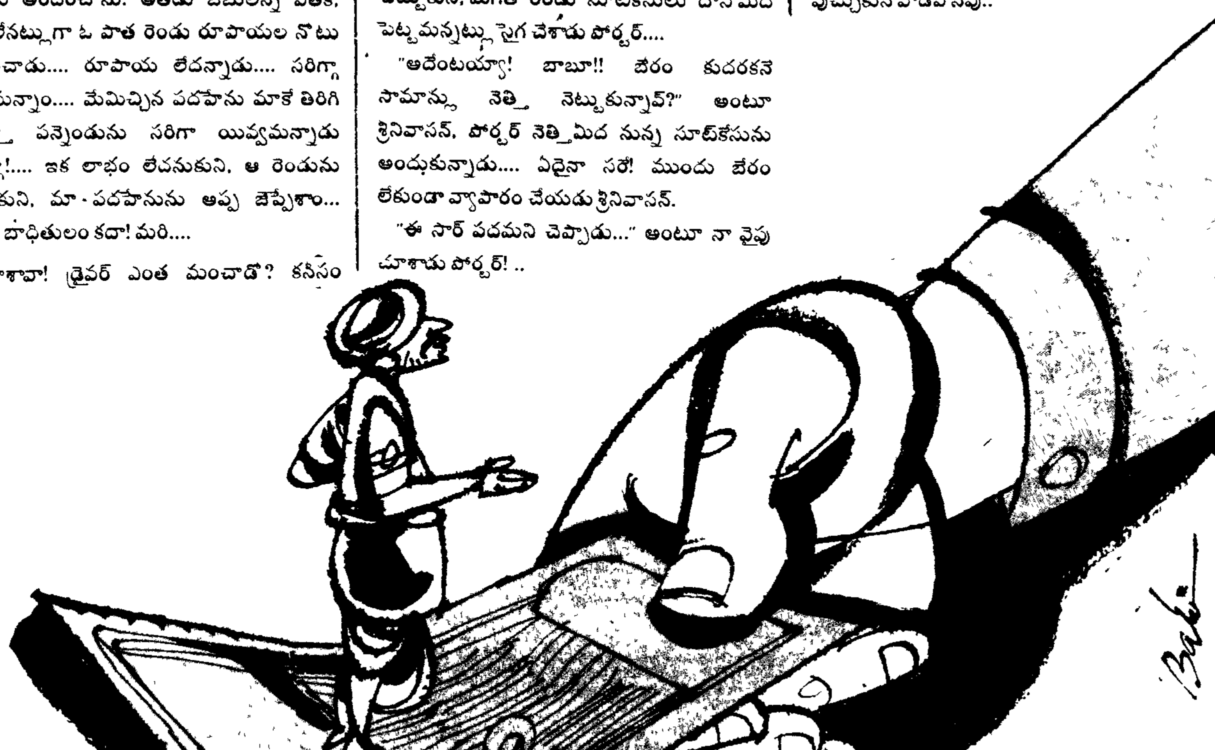

"పోనీ ఎనిమిదివ్వండి సార్! పుచ్చుకుంటాను....' అన్నాడు పోర్టరు.... కొంత దిగుతున్నాడు గురుడు.

"చూడు పోర్టర్ మహాశయా! ఆరుకన్నా ఎక్కువ యిచ్చుకోలేం నాయనా?"- అన్నాడు శ్రీనివాసన్ కొంత వ్యంగ్యంగా!

"ఇక మీ యిష్టం సార్!" అంటూ పోర్టర్ వెళ్ళిపోలేదు.... మాకు కొంత దూరంలో నిలబడ్డాడు....

మరో పోర్టర్ కనపడితే పరుగెట్టి కెళ్ళాడు

ఇంటర్ విద్యార్థులారా!
1957 లో స్థాపించిన

రవి కళాశాల

[బ్రాడీపేట, గుంటూరు]

ఎన్నో వేలమంది
ఇంజనీర్లను, డాక్టర్లను
తయారుచేసి
ఆంధ్రుల అభిమానం
చూరగొన్న సంస్థ.
ఇపుడు ఇంటర్,
Bi.P. M.P. గ్రూపులతో
చదివే వారి కోసం

రవి
హోస్టల్
ట్యూషన్

ఆగస్టు నుండి
ప్రారంభిస్తోంది

ట్యూషన్స్, గైడ్సు
అవసరం లేకుండా
ఇంటర్ పరీక్షలలోనే గాక
ఎంట్రన్సు పరీక్షలలోకూడా
నెగ్గటానికి ఎంతో
ఉపయోగపడుతుంది.
వివరాలకు రు. 5/-లు
పంపండి.

సి. ఏ. ఎన్. ధన్,
డైరక్టర్.

"దోపిడి"

శ్రీనివాసన్.... ఆ పోర్టర్ వచ్చాడు....

"పదిహేనివ్వండి సార్!" అంటూ సామాన్ల వైపు మరోసారి చూస్తూ!....

ఇక బేరం చేయడానికి కూడా నోరు పెగల్లేదు. .

"వద్దులే బాబూ! వేరే బేరం చూసుకో?" అని అన్నాను...

"వెధవ బోణి! వెధవ బోణి!!.... అంటూ గొణుక్కుంటూ.... "ఓ పదైనా పారేయండి!..." అని అన్నాడు విసుగ్గా!

"ఒరే! వెంకన్నా!! సార్లు ఆరుకన్నా ఒక్క పైసా కూడా యివ్వరట్రా!" అంటూ మా పాత పోర్టర్ మళ్ళి రంగ ప్రవేశం చేశాడు...

"అవును.... ఆరుకన్నా ఒక్క పైసా కూడా యివ్వం...." అంటూ మూతి బిగించాడు శ్రీనివాసన్....

ట్రైనుకు యింకో పది నిముషా లుంది.... మాలో కూడ కొంత పట్టుదల పెరిగింది... చూద్దాం! ఉన్నవి మూడు సూటు కేసులు, మరో రెండు చిన్న బ్రీఫ్‌కేసులు, చిన్న పళ్ళ గంప.... అంతే!

మేమే మోసుకుని వెళ్దామంటే ఒకేసారి తసుకెళ్ళాలి? ఎలా?? మా కంపార్ట్‌మెంటు వెతుక్కుని మా "సీట్ల" లోనికి తీసుకెళ్ళే! ఒకేసారి మోయగలమా! పోనీ నేనిక్కడుండి, శ్రీనివాసన్‌ని తీసుకెళ్ళమంటే?.... పోనీ తీసుకెళ్తే కంపార్ట్‌మెంట్లో ఎవరో తెలిసిన వాళ్ళుంటే ఫరవాలేదు లేకపోతే? ఈ మధ్య రైళ్ళలో దొంగతనాలు కూడ ఎక్కువవుతున్నాయట కూడాను...

"పోనీ ఎనిమిదిచ్చేయండి సార్!" అంటూ మళ్ళి సూటుకేసందుకుని నెత్తిన పెట్టుకో బోయాడు... రెండో పోర్టర్ మమ్మల్ని చీదరింపుగా చూసి వెళ్ళి పోయాడు....

"ఏం బరువుందని ఎనిమిది అడుగుతున్నావ్?" అన్నాడు శ్రీనివాసన్...

మళ్ళి మొదటి కొచ్చింది వ్యవహారం.... ఈ పోర్టర్ మమ్మల్ని వదిలేటట్టుగా లేడు... పోనీ ఎనిమిది యిచ్చేస్తే?....

"ఒరే! అప్పిగా!! దొరలు ఏడిస్తారు గాని.... ఎళ్ళు.... "అంటూ యింకో పోర్టర్ వచ్చి సూటుకేసులు మా పోర్టర్ నెత్తిమీద సర్దేసి, బ్రీఫ్‌కేసు లందివ్వ మన్నాడు...

"పోనీ లేద్దూ! టైమవుతోంది" అన్నాను శ్రీనివాసన్‌తో ....

శ్రీనివాసన్ యింకేం మాట్లాడ లేదు....

అయినా దొరలు ఏడిస్తారు.... అంటే ఎనిమిది యివ్వటానికి ఏడుస్తున్నారనా? పోనీ ఆరే తసుకోమనా? లేక ఏడు రూపాయ లిస్తారనా??....

అప్పి అనే మా పోర్టర్‌కు బ్రీఫ్‌కేసు లందివ్వలేదు మానవతా దృష్ట్యా! ఆ సూటుకేసు బరువు లెంతున్నాయో మాకు తెల్సును.

ప్లాట్‌ఫారమ్మీద పెద్దగా ప్రయాణీకుల్లేరు....

"అప్పి" పరుగు లిడుతున్నాడు.... వెంట నేను....

శ్రీనివాసన్ నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాడు....

మా చేతుల్లో బ్రీఫ్‌కేసులూను....

అప్పి ఆగాడు.

"బ్రీఫ్‌కేసులు కూడ యిలా యివ్వండి సార్!"

'మేమే తెస్తాంలే!" అన్నాను...

శ్రీనివాసన్ పళ్ళ బుట్ట అందించాడు అప్పికి....

అప్పి కదిలాడు.... వేగంగా!... సూటుకేసులు బరువు బాగా వున్నట్లుంది. మోయలేక పోతున్నా-డేమోననిపించింది.... కొంత దూరం నడిచాడు... ఆగాడు.... మళ్ళి చిన్న పరుగు .... వేగంగా నడవటం వల్ల చెమట్లు పడుతున్నాయి... ఎర్రటి తుండుతో ముఖాన్ని తుడుచుకుంటూన్నాడు. పోనీ ఒక సూటుకేసు అందుకుంటే!.... ! అమ్మో!! ఏడు రూపాయల్ని ఏడుస్తూ యిస్తూనే! ఊహూ!!అప్పిలో వేగం తగ్గింది... నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాడు..... శ్వాస తగ్గి ఆయాసం పెరిగింది. అప్పి అడిగినట్లు యింకో రూపాయి యిచ్చేద్దాం! ఎంత కష్టపడుతున్నాడు... ఒక్కరూపాయి ఆదా చేస్తే మనకు వరిగేదేమి లేదు... ఇందాకా అటో వాలా చిల్లర లేదంటూ ఎగనామం పెట్టలే! అప్పి ఎంతో నిజాయితీగా అడిగాడు,.. మనం మోయలేని బరువు తను మోస్తాడు.... ఆ మోయడం తన బాధ్య తంటాడు అప్పి.... కాని ఆ బాధ్యత బరువు మనం మోయాల్సి వుంటుంది ఆర్థిక దృష్ట్యా!... ఏది ఏమైనా అప్పికి యింకో రూపాయి అదనంగా యిచ్చి అతని కష్టానికి విలువ యివ్వాలి.... అప్పి చేతుల్లోంచి బలవంతంగా పళ్ళ బుట్టను లాక్కున్నాను....

అదేంటి రైలు చివరంటూ వచ్చేశాం... మా 'బోగి' దొరకందే!

అప్పి ఆగాడు... 'బోగి' గురించి యింకో పోర్టరుతో అడిగాడు–

"ముందుగాలే వుండాలి.... 'దక్షిణ్' వస్తోందట" అంటూ ఆ పోర్టర్ మరో ప్లాట్‌ఫారం వైపు పరుగులు తీశాడు.

మళ్ళి వెనక్కి ప్రయాణం!.....

ఈసారి మరింత వేగం... పరుగు.... ఊపిరి ఎగబోసుకుంటూ అప్పి..... సూటుకేసులు జారిపోతున్నాయి... వాటిని సర్దుకుంటూనే అడుగు లేస్తున్నాడు. పళ్ళ బుట్ట తాడు నా చేతికి మరింత రాపిడి తగిలించి కోసుకు పోతూ మంట పెడుతోంది.... చేతులు మార్చు కున్నాను...

అప్పి షర్టంతా చెమట్లు పట్టి దాగులు పడుతున్నాయి.... నేను అప్పి వెంట నడుస్తూనే శ్రీనివాసన్ కోసం తిరిగి చూశాను....

'కాఫీ కౌంటర్' ముందు శ్రీనివాసన్ కాఫీ తాగుతూ, సిగరెట్ పీలుస్తున్నాడు నింపాదిగా!

'అప్పి' అలిసి పోతున్నాడు.... కాళ్ళు తడబడుతున్నట్లు, మెడలు సూట్‌కేసుల బరువుతో వంగి పోతున్నట్లు స్ఫురించింది.... పాపం!రూపాయేమిటి? ఇంకో రెండు యిచ్చినా అప్పి కష్టానికి ఫలితం తక్కువే! ప్రతి 'బోగి'

గడుసులోకం -బాబు

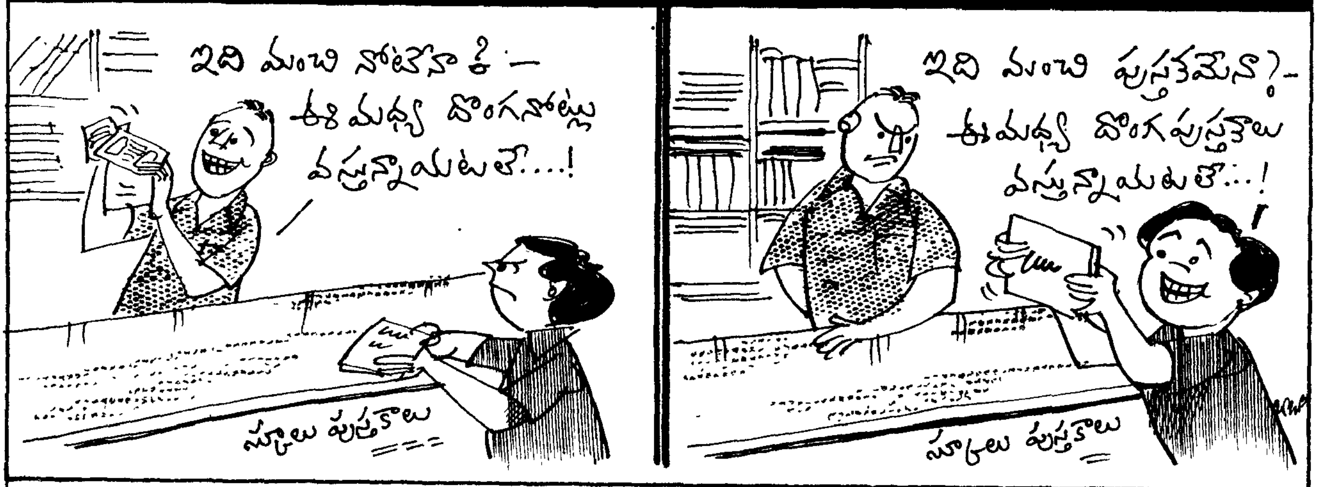

చూసుకుంటూ వెళుతున్నాం . .

"ఇదో! ఇదే సార్!" అంటూ అప్పి ఉదాటున బోగిలోనికి దూకేడు... పై 'బెర్త్' మీద సూటుకేసులు సర్దాడు . . ఓ మూలగా నిలబడి, డబ్బుల కోసం చేయి చాచాడు .. ఇంతలో శ్రీనివాసన్ వచ్చాడు

"చూశారా! రాజూ గారూ!" ఎంట్రన్స్ గేట్ కెదురుగానే వుంది మన బోగి! ఎదురుగ్గా వున్న కంపార్ట్ మెంట్ దాటించేసి, రైలు చివరకంటూ నడిపించి, మళ్ళీ వెనక్కి తిప్పి ఏడు రూపాయల్ని మాయ జేసి కాజేస్తున్నాడు! ఎంత మోసం .. " అంటూ శ్రీనివాసన్ తన చేతిలోటి బ్రీఫ్ కేస్ సీట్లో వుంచుతూ!....

అవును. .. ఎదురుగ్గానే వుంది ఎంట్రన్స్ గేట్'. ... అక్కణ్ణించే ప్లాట్‌పారమ్మీదకు వచ్చాం! అయినా మాది తప్పే! బోగి ఎక్కడుందో కూడ చూడకుండా 'అప్పి' వెనకాలే గొర్రెలా వెళ్ళడం తప్పుకాదూ! ...

"భలే వాడివోయ్! 'గేట్' ఎదురుగానే కంపార్ట్ మెంటుంచంటే ఏ రెండో మూడో యిస్తామని .. ఎక్కడో దూరంగా వున్నట్లు నాటకమాడి.... నీతో పాటు మమ్మల్ని కూడ పరుగు లెత్తించి మాకు 'ధోకా' యిస్తున్నావ్? ఈ 'బోగి' యిక్కడుందని తెలిస్తే మేమే మోసుకునే వాళ్ళం ... " అంటూ ఎగొసెక్కంగా అన్నాను ...

."నాకు నిజంగా తెలీదండి సార్! రోజు రైలు చివర్లోనే యీ బోగి వుండేది.. . ఈ రోజే మారినట్లుంది.... " ఎంతో అమాయకంగా అన్నాడు అప్పి....

మాయకబుర్లు చెప్పకు? ఇదిగో ఈ నాలుగూ వుంచేసుకో? యింతకన్నా యిచ్చేది లేదు... " అంటూ శ్రీనివాసన్ రెండు రెండు నోట్లను పోర్టర్ అప్పికి అందించాడు...

అప్పి అందుకోలేదు. . .

"అదేంటి బాబూ! ఒట్టి నాలుగా!! నేను పడ్డ కష్టం చూశారు. ఇది అన్యాయం బాబూ! ఏడు యిచ్చేయాలి అంతే! " నిర్కర్షగా చెప్పాడు అప్పి....

నాకు మండుకొచ్చింది అప్పి వాలకాన్ని చూసి ...

అప్పి ఆడింది నాటకం కాదూ? సునాయాసంగా మమ్మల్ని మోసం చేయలేదూ!!

"సర్లే! నీవు పడ్డ కష్టానికి యీ నాలుగూ చాలదూ!.... తీసుకో?" అన్నాను....

"న్యాయంగా యివ్వండి దొరా! 'బోగి' సంగతి నాకు తెలియదని సత్తె ప్రమాణంగా చెప్తున్నా బాబూ! మీ సూటుకేసుల బరువుకు నా మెడ నరాలు పట్టుకు పోయాయి బాబూ!" అంటూ బతిమాలుతున్నాడు అప్పి....

అప్పి నిజం చెప్తున్నాడనే అనిపించింది నాకు.. . పోనీ ఆ మూడూ యిచ్చేస్తే!....

ఈ నాలుక్కన్నా ఒక్క పైసా కూడా యిచ్చేది లేదు!.... ప్రతి వెధవ అవకాశం దొరికిందని ఎదుటి వాణ్ణి బుట్లో పడేయడమే! ఇంద తీసుకో" అంటూ నోట్లను తీసి అప్పి చేతుల్లో బలవంతంగా కుక్కాడు శ్రీనివాసన్ ...

మా రైలు కూతేసింది. . దక్షిణ్ వస్తున్నట్లు. . . కృష్ణా కదులుతున్నట్లు 'అనౌన్స్' చేశారు. .

"బాబూ!....."

"వెళ్ళవయ్యా! వెళ్ళు" కసిరాడు శ్రీనివాసన్....

నా జేబుల్లోంచి మిగతా మూడు తీయబోయాను....

ఇంతలో రైలు నెమ్మదిగా కదిలింది. . అప్పి దిగేశాడు. ..

'ఛీ! ఏమ్మనుషులండీ' కష్టం విలువ తెలియని మారాజులు మీరు న్యాయం ఏమనుకుంటున్నారో అంతే తీసుకుంటున్నా!మిగతా యీ రెండు రూపాయలు మీరే వుంచేసుకోండి.... పొట్ట కొట్టే వాడెవడూ బాగుపడడు బాబూ!" అంటూ కిటికీల్లోంచి ఓ రెండు రూపాయల నోటును మా సీట్ల వైపు విసరేసి వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు అప్పి.. .

ఆశ్చర్య పోవటం మా వంతయినా?..

మాకు కష్టం విలువ తెలియదా? మేము శ్రమశక్తిని దోచుకున్నామా? అప్పి 'నిజాయితీకి' శ్రమ విలువను ఆపాదించ లేక పోయామా? ఎవరిని ఎవరు దోచుకుంటున్నారు? ఎక్కడుంది పొఱపాటు.... ?

అప్పి పడుతున్న కష్టాన్ని చూసి యింకో రెండు రూపాయలు అదనంగా యివ్వాలనుకున్న నేను, కనీసం మాట ప్రకారం కూలీడబ్బు "ఏడు' కూడ పూర్తిగా ఎందుకు యివ్వలేక పోయాను.... ఏంటో ?మరి.... శ్రమ శక్తిని అవకాశ వాదం దోచుకుంటూంటే యింకేం చెప్పను? నా కాళ్ళకింద పడ్డ అప్పి విసిరిన ఆ రెండు రూపాయల నోటు, ఉవ్వెత్తున వీచిన గాల్లోంచి పై కెగిరి.... కిటికీ ముందు రెండు గిరికీలు కొట్టి బయటకు తుర్రుమంది ..

ఈ సారి నిజంగా ఆశ్చర్య పోయాను.....

శ్రీనివాసన్ యివేమి గమనించనట్లు సిగరెట్ పీలుస్తూ, 'ది ప్యాన్ క్లబ్'లో మునిగి పోయి వున్నాడు.... □

స్వర్గం - నరకం

ఇంటి తలుపు తీశా
బోసి నవ్వులో పాప
సిరివెన్నెల కురిపిస్తూంది
స్వర్గం కనిపించింది!

పక్కనే తల్లి
పొయ్యి మీద ఎసరుపెట్టి
చారెడు నూకల్ని చాటలో ఏరుతూంది
నరకం కనిపించింది!

స్వర్గానికి
నరకానికి
ఒకటే ద్వారం!

- అడిగొపుల వెంకటరత్నమ్